

Szeretné, hogy a fiatalok is megismerjék Magyarország csodás szőlővidékeit

Portrét festett a hazai bornak

Kocsis-M. Brigitta műsорт vezet, újságot ír, tanít és számos szépirodalmi mű szerzője. Szépegyed-lesen rajong a magyar borkért, ezért tavaly BorPortré címen online műsört indított, idén pedig applikációt készít Országos Bortúra néven. A Vasárnap Reggel Brigitt aktuális műsorairól, könyveiről és szerelméről is kérdezte.

Hidaskúrti Nagy Mátyás

– A bor nagy szerepet játszik az életében, több munkája is kötődik a magyar bor népszerűsítéséhez. De ne rohanjunk ennyire előre: miből ered a bor iránti rajongása?

– A rajongás viszonylag későn alakult ki nálam, mert a családban nincs hagyománya a borozásnak. A szüleim annyira absztinensek, hogy szilveszterre is csak egy kis üveg pezsgőt vesznek, amit hűsvétkor dobnak ki bontatlanul a hűtőből. Gimnáziumban volt egy nagy szerelmem, vele kezdtem el borozni. Gyakran kiültünk a Sas-hegyre egy üveg finom borral, éjszakákat beszélgettünk át és úgy éreztük, megváltjuk a világot. Nekem a bor mellett beszélgetés azt jelenti, hogy bármi lehetséges, mélyen kapcsolódunk egymáshoz és figyelünk a másikra, miközben van idő és tér. Szóval nem is annyira magához az italhoz vonzódom, sokkal inkább a bor jelentette életérzéshez.

– Legújabb műsora, a BorPortré éppen egy évvel ezelőtt indult el, és nemrég ünnepelte a 100. részét. Honnan jött az ötlet, hogy televíziós műsorvezetőként online műsört indítsanak?

– Tavaly, amikor beütött a koronavírus, gyakorlatilag egy nap alatt lemondták a televíziós forgatóanyagot és az összes rendezvényt, ahol műsört vezettem volna. Otthon ültem a konyhámban, néztem a kutyámra, és azon gondolkodtam, mihez kezdjünk most. Arra jutottam, hogy tudományos újságíróként kötelességem hitelesen tájékoztatni az embereket valamilyen platformon. Így jött az ötlet, hogy csináljak egy online műsört, amiben szakértőkkel beszélgetek a járványról. És ha már otthon van az interjúalany, és én is, kitaláltam, hogy legyen ez egy bor mellett, ráérős beszélgetés, miközben egymásra figyelünk és elmélyedünk. Így emeltem be a bort, mint szerelmemet az interjú műfajába.

– Azok kedvéért, akik még nem látták, mesélne kicsit a műsorról?

– A BorPortréban minden héten egy szakértővel beszélgetek a saját témaköréről, ami eleinte a koronavírushoz kapcsolódott, de most már a tudományos-, a kulturális- és az üzleti élet kiválóságait is megosztatom. Az adás élőben megy a Facebookon, aztán feltöltöm a műsor honlapjára és

YouTube csatornájára is. A beszélgetés 45-60 perc, ami közben mindig egy magyar pincészet által küldött bort kóstolunk meg. A vendégekkel az online térben kapcsolódunk, a pincészet pedig nekem és az interjúalanyunk is küld egy-egy palackkal ugyanabból a borból. Szeretem, amikor a borászok előben is be tudnak jelentkezni a műsorba, és maguk mondják el, miért éppen az adott tételt választották a beszélgetéshez. Ami nagy előnye az online műsornak, hogy azonnal reflektálhatnak a nézők, és rögtön feltehetem a kapott kérdést a vendégnek. Olyan, mintha egy nagy konyhasztalnál ülénk, és közösen beszélgetnénk a témáról.

– Emellett úgy tudom, hogy a borturizmus felélénkítéséért új online platformot alapított többmagával, Országos Bortúra néven. Miért érezte fontosnak, hogy részt vegyen egy ilyen felület létrehozásában?

– Az ötlet a BorPortréból nőtt ki magát, miután a sors abba az irányba sodort, hogy megismerhettem a borászok világát. A műsorom a harminc-nyolcvan év feletti értelmiségieknek szól, az alkalmazással viszont a fiatalabakat szeretném megszólítani, trendivé téve a köreikben is a borozást. Hiszen kiváló borokat lehet kóstolni itthon, nagyon jó ár-érték arányban, és csoda kalandokba le-

het keveredni az országhatárokon belül is. A két alapító-társammal azt a célt tűztük ki, hogy mindezt megmutassuk a fiataloknak, őket pedig az online térben, applikáción keresztül lehet a leghatékonyabban elérni. Így találtuk ki az Országos Bortúra koncepcióját, aminek az a lényege, hogy a felhasználó menjen el Magyarország mind a 22 borvidékére, csekkoljon be a pincészeteknél, és ossza meg a barátaival az élményeit fotók és videók formájában. Reményeink szerint ezáltal többen ismerhetik meg Magyarország csodálatos borászatát és borvidékeit.

– Tehát a fiatalok mellett a borászatoknak is hasznos lesz az alkalmazás?

Igen, mert a pincészeteknek ez egy új megjelenési felület, amely megkönnyíti a foglalatást, és megtudhatják azt is, ki érkezik hozzájuk vagy járt náluk. A borkedvelők pedig ezáltal felfedezhetik a kisebb, családi pincészeteket is, mert sajnos az emberek általában csak ugyanazt a nyolc-tíz felkapott borte-

raszt ismerik és a legnépszerűbb négy-öt borvidéket. Meg szeretném mutatni neki, hogy sokkal több szereplő van a borturisztikai térképén! Az alapítótársaimmal nagyon lelkesek vagyunk, és rengeteget dolgozunk, hogy minél jobb legyen az alkalmazás. Nekem ez egy szerelemprojekt. Ez is...

– Térjünk vissza kicsit a tévézéshez. Másik aktuális műsora, a Novum hétről-hétre látható az M5-en. Ebben tudományos és technológiai újdonságokról számol be, ami egészen eltér az eddig említett tevékenységeitől. Honnan ered a tudomány iránti érdeklődése?

– Alapvetően mérnökcsaládba születtem és magam is a Műegyetemre jártam. Nagyon sok időt töltöttem abban a közegben, és hosszú években át írtam az egyetemről újságba is. Tehát a műszaki szemlélet és mérnöki gondolkodás egyáltalán nem áll tőlem távol.

– Hogyan került a Novumhoz?

– Miután elvégeztem a Komlói Oktató-Stúdióban a riporterképzést, a Novumnál adó-

dott munkalehetőségem kezdő műsorvezetőként. Természetesen éltem a lehetőséggel, az évek során pedig nagyon megszerettem ezt a területet. Most már nyolc éve vezetem a műsört, nemrég pedig megválasztották a Tudományos Újságírók Klubja szövetségének és elnökségi tagjának. Úgy érzem, megtaláltam magamat ebben a világban.

– Hogy még szélesebb legyen a skála, beszéljünk kicsit a szépirodalmi munkásságáról is. Pár éve jelent meg verseskötete „Akarsz róla beszélni?” címmel, tavaly pedig „Nem emlékszem ilyesmire” című novelláskötetét mutatta be. Milyen szerepet tölt be az életében a szépirodalom?

– Bizonyos értelemben terápia-céllal írok, mert nagyon fontosnak tartom az önismeretet. Igyekszem jobban megismerni a saját működésemet és tudatosan élni az életemet, hogy adott esetben jobban tethessem vagy változtathassak rajta. A könyveim segítettek abban, hogy egy-egy korszakot áttekinthesek az életemben: elengedjek szerelmeket, meggyászoljak történéseket vagy átgondoljak fontos helyzeteket. Bár nem mindegyik történet szól rólam, valahogy mindegyikben benne vagyok.

– Kiket szeretne megszólítani a műveivel?

– Ezen még sosem gondolkodtam, mert a szépirodalomra nem gazdasági vállalkozásként tekintek, hogy célközönségem legyen. Az írás nálam sokkal inkább arról szól, hogy elmondhassam a számomra fontos érzéseket és történéseket. Ha valaki ebben örömet vagy vigaszt talál, annak csak örülök.

– Ezek után nagyon érdekelne, hogyan nézne ki egy idillinek mondható hétfőjeje. Jól sejtem, hogy szerepelne benne borozás, pincetúrák és költészetről való filozofálás?

– Így van, ezek mind szerepelnének benne. Meg persze nagy séták a kutyusommal, mert ő nagyon fontos nekem, aztán esetleg egy kis sport: futás vagy jóga. És örülnék, ha lenne ebben egy olyan társam, akivel ezeket az élményeket megoszthatom.

– Tervezi, hogy belefog még valami új munkába?

– Nálam sosem lehet tudni, hogy mit hoz az élet. Figyelem a lehetőségeket, amiket fentről kapok a Jóistentől, és utána aktívan teszek érte, hogy ezeket a lehetőségeket termőre fordítsam. Ima és cselekvés, én ebben hiszek!

„Tudományos újságíróként kötelességem hitelesen tájékoztatni az embereket”

Fotó: Kallus György / Világgazdaság